

in præservanda & curanda peste. In cura *icteri*, *hydropis*, *cachexia* & similiū affectuum ex sanguinis crassi ortis, in specie quidem in *scirrhis lienis* multum valet. **CONRADVS KHVNRATH** in *medulla destillatoria eleganti* eleganter tractat de effectibus varijs urinæ in *medull.* I. tract. 4. *Mariti urina* hausta à mulieribus parturientibus *partum facilitat*, quod verum est, & mulierularum experientiā notum est. *Clysteres* ex urina, imprimis pueri impolluti, sunt specifica cura *tympanitis*, in qua multa præstant tales *Clysteres*, seu sola applicetur, seu etiam incoquantur in urina plantæ carminantes, uti videri potest in *VALLERIOLÀ lib. 1. obs. 2.* vel etiam in *SENNERT. lib. 3. praxeos Pag. 734.* In eadem *Tympanitide* in urina cocta semina *Dauci*, *fæniculi*, *Cumini* &c. & pota valde conducunt. *Exulcerationes aurium*, dicit **AUCTOR**, sanat, quod verum est, in ulceribus aurium specificum est *phlegma urina* in destillatione, quod prodit, si est debilius, aliquid de spiritu urinæ addendum. Inter *preparata* est *præcipuum spiritus urina*, qui imprimis dupli ratione paratur, *vel ex urina putrefacta & fermentata*, *vel ex urina cruda ad crassitatem mellis inspissata*: in utroque casu prodit *spiritus vol. urinosus*, valdoperè penetrans, & nihil est aliud, quam Θ vol. falsum urinæ: De utraque præparatione vid. **AUCTOR**, & etiā *ZWOELFERS in append. in animadvers. pag. 71.* ubi destillata urina 1. prodit phlegma, 2. spiritus Θ nus vol. seu Θ vol. urin. acre. Nam & spiritus etiam Θ * est revera *spiritus urinæ*. In capite mortuo post destillationem solet remanere ingens copia Θ fixi, quod non est de natura urinosa, sed est instar Θ communis, unde in destillatione dat *spiritum acidum* instar Θ . communis, quod alias nulla faciunt Θ ia fixa, & propter hoc ipsum Θ fixum nihil est aliud, nisi Θ commune esculentum, quod cum alimentis sumitur, quodque suā antiquā formā partim cum urina, partim cum facibus alvi prodit: Unde obiter moneo, quod ij, qui faciunt Θ in locis, ubi exponitur stercus & urina hominum, ex terra tali Θ imprægnata, necesse habent, ut resinent Θ à Θ fixo esculento, quod assumptum, cum stercore & urina denudò excernitur, quod in generatione ex Θ tri stercoribus adhuc est fixum, ideoque separandum, quoniam illud reddit impurum: *Spiritus urinæ* vol. seu Θ . vol. urinæ est *medicina excellentissima*, quæ *præcipitat* quodcumque *acidum* in corpore humano, potenter penetrat: *vasa* & *meatus obstructos* potenter *reserat*, *urinæ* & *calculum* fortiter pellit: *sudorem* potenter *ciet*: *Catholica febrium intermittitum* est *medicina* ante *paroxysmum* *præmissum* *universalibus*. In *scorbuto* est *specificum* *remedium*, imprimis si misceatur cum spiritu cochleariae per fermentationem parato. In *malo hypochondriaco* est excellens. In *cachexia virginum* seu morbis virginum *præmisso* *voritivo* est expertus. (In Holandia nuper rimē 3. virgines fuere curatæ hoc methodo) *dolores colicos* ex acido ortos externâ sui applicatione valde compescit. In *Epilepsia mor-*

bisque soporosis sive naribus applicetur spiritus, quoniam est penetrantissimus, sive interius assumentur, potenter succurrat. Ex urina & Θ lo. destillatur *spiritus efficacissimus* volatilis, contra epilepsiam, de quo aliquando, ubi de Θ . cum spiritu vini destillatus mirè fit volatilis, & mirè penetrans *spiritus urinæ*, subtilissimus, si instilletur oleis destillatis, ea protinus *coagulat* in balsami consistentiam, id quod fit propter acidum in oleis destillatis superfluum, cum quo se coagulat *spiritus urinæ* nosus vol. Sunt qui β . urinam, eamque inspissant in consistentiam mellagineam, huic addunt rosarium CC. & succin, & hæc conjuncta destillant per retortam in arena, prodi que sic *spiritus admodum urinosus*, adhuc rente lateribus recipientis Θ copioso vol. ex his tribus substantijs concreto. *Preparationes* multæ videri possunt in **AUCTORE**, & necessum est, ut tegantur. In specie solent *spiritum urinæ* commendare in ijs *morbis*, qui dicuntur φ ei ex materia acida, crassa & viscidæ constantes. Unde etiam hic *spiritus specificum* est antiquartium, & dicitur propterea *spiritus antiquartius D. MICHAELI*, dum à tali φ ea materia, uti audit **PARACELSO**, oram quartanam curat. *Spiritus urinæ* à Θ orobatus fermentationis abolitæ tam stomachi quam Massæ sanguineæ dicitur restaurator. **STERCUS** sequitur, quod vocatur à **PARACELSO** sulphur occidentale, idque non immēritò, dicit namque *GLAVBERVS* in suis scriptis, quod in stercore humano sit & omnino simili sulphuri communi minerali. Ut sequuntur **AUCTOREM**. Stercus humanum in usu externo convenit valdè in inflammationibus quibuscumque, dolorem fistit, emolliit ac discurrit, & in specie suppurationem impedit. Stercus humanum recens impositum parti ex pedagra dolenti valdè imminuit dolorem. Idem impositum carbunculis & bubonibus pestilentibus, uti *composit dolorem*, ita & *attrahit venenum*, *suppurat* & ad maturationem cito producit: quod hic probatum fuit in peste ante 30. annos grassante, uti mihi nuperum fuit narratum. Stercus humanum est singulare alexipharmacum in cura morsuum animalium venenatorum ac rabitorum. de quâ virtute alexipharmacæ vid. *ZACVTVS LVSITANVS lib. 3. prax. admir. obs. 89.* in *MATTHIOL. lib. 2. comment. in Dioscoridem cap. 73.* in *RIVERIO* hinc inde in observationibus communicatis & frequentatis, in specie dissertationem meam pro licentia de morsu viperæ. Quidam in Itinerario refert, quod in India orientali reperiatur serpens, cuius morsus certò sit venenatus ut exinde homo fauciatus, nisi intra 8. horarum spatum stercus proprium possit imponi, cum hoc illius veneni sit remedium, moratur. *Napellus* in suo loco natali est venenatus: unde si assumentur, homo intra 4. horas moriturus, nullo alio remedio curari potest, quam stercore humano, quod vel recent vel aridum debet assumi in liquore. In peste curandâ & præservandâ singularium est virtutum stercus humanum, ad magnitudinem avellanæ matutino tempore assumentum. Commendatur etiam ad curationem morborum magico-